

Cum Critice Pagii.

3

CHRISTI
600.

GREGORII PAP.
II.

MAURITII IMP.
15.

elesiam incenderunt, sepulcrumque ipsius argento recto cooperatum spoliant, sed & injuriis martyris corpus afficiunt; multaque in Thracia prædam capientes, expulabantur splendide contra Romanos elati. Cumque Comentiolum dux venisset Byzantium, maxima urbi turbatio & astus incubuit; ita ut timore detenti consilium caperent Europam deferendi, & in Asiam & Cibalicem migrandi. Quin & Imperator excubitoribus, armatoque & electo cuneo sumpto, murum munivit: vulgus autem urbem custodiebat, & Se-natus commonebat Imperatorem legationem ad Chajanum mittendi. Deus autem vindictam martyris faciens Alexandri, pestilentiam languoris barbaris intulit, & in uno die septem filios Chajanum per febrem & inguinariam passionem occidit una cum aliis turbis multis: ita ut post triumphale gaudium cum carminibus & canticis lamentationes & lacrymae & luctus sine consolatione possiderent barbari.

(a) Nicop. ros. Hæc eadem Nicephorus (a) quo-
18. c. 28. que & alii habent. Sed pergit auctor:

At vero Senatus rogabat Cæarem legationem ad Chajanum mitteret. Imperator autem Armazoneum misit ad Chajanum cum multis muneribus Driziparam, qui verbis mitibus blandiretur. At ille volebat dona suscipere, lamento intolerabili filiorum morte detenus. Dicebat autem ad legatum: Judicet Deus inter me & te & Imperatorem Mauritium. Ego vero captivos ei reddo, per unam animam unum numisma percepturus ab eo. Mauritius autem id dare minime passus est. Verum Chajanus petit per singulas animas unum accipere numnum: at Imperator nec sic dare consenserit, sed nec in quatuor siliquis. Tum Chajanus commotus furore omnes occidit & ad propria redit, cum quinquaginta milia aureorum pacis imposuerit. Hec de rebus hoc anno gestis. Porro Mauritiū impium facinus, quo tot infantes perire, non redimens, passus est, severe admodum ultus est Deus, ut suo loco dicemus. Subdit auctor de legatione ab exercitu missa contra suum ipsorum ducem. Inter alios missos legatos fuit unus Phocas,

Ann. Eccl. Tom. XI.

qui postea Imperator creatus est, qui paulo liberius atque severius allocutus intrepide Imperatorem, a quadam Patriorum alapa percussus est, & barba evulsus: unde Phocæ occasio nova tentandi oblatus est. Quomodo autem ipse in Mauritium infurrit, dicendum est suo loco.

Eodem anno, cum Eulogius Patriarcha Alexandrinus Romam ad sanctum Gregorium misisset cognoscendum atque probandum commentarium suum adversus Agnotas hæreticos scriptum, ipse Gregorius eundem cognitum ut Catholicum laudavit. Ita plane Orthodoxorum scrip-

V.
Eulog. E-
pisc. Alex.
fua scripta
ad Greg.
cognoscenda
mittit.

torum motem fuisse, tomo superiori demonstravimus, ut adversus hæreticos quæ scriberent, eadem antequam ederent, cognoscenda mitterent ad Romanum Pontificem, prout hoc anno factum ab Eulogio dictum est, de cuius scriptis habet ista ipse Gregorius (b): In eo sensu (b) Greg.
quod dudum scripseram, ita rescribo: 18. ep. 42.
quia de doctrina vestra contrâ hæreticos, Ind. 3,
qui dicuntur Agnoti, sunt valde quod
admirarenum: quod autem disperderet, non
fuit. In eodem autem sensu jamdudum
communi filio nostro Anatolio diacono plu-
ra scripseram. Ita autem doctrina vestra
per omnia Latinis Patribus concordavit,
ut mirum mihi non esset, quod in diversis
linguis spiritus non fuerit diversus,
&c. Sed & in superioribus litteris ad
cum sub eadem hac tertia Indictione da-
tis, cum eadem ipsius scripta commen-
dat, hæc habet inter alia (c): Sit ergo (c) Greg.
illi laus, sit in excelsis & gloria, 18. ep. 35.
cujus dono adiutor in sede Petri cla-
mat vox Marci, de cuius effusione spi-
ritus cum sacerdos ad persecutandi my-
steria, scilicet ad Sancta sanctorum in-
trat, in sancta Ecclesia velut in Taber-
naculo in verbis prædicationis spiritualia
tintinnabula resonant. Repta itaque &
valde laudabilis est vestra prædicatio.
Sed omnipotenter Dominum deprecamur,
ut diu vos etiam in hac vita custodiat;
ut de Dei organo, quod estis, in hoc
mundo latius, vox veritatis resonet. Pro
me autem, peto, intercedite, ut hujus pe-
rigrinationis via, qua mibi asperior fa-

A 2 Etia

PAGIUS cuta sunt. Quia tamen facet crudelitatem in captivorum duodecim millia, quos non ita grandi pecunia redimere potuisset Mauricius, quia de re omnes alii locuti sunt, Nicephorus sc. Lib. 18. cap. 38. Zonaras, Michael Glycas, Constantinus Manasses, Cedrenus, & Auctor Chronici Alexandrinii initio Imperii Phocæ, rem summarie ex Theophane referam. Chaganus cum Præfato Singindonem versus profectum esse didicisset, ex adverso collectis viribus, in Mesiām irrupit, indeque Præfato ea Urbe reliqua ad eum accedendum esse judicavit. Festis Paschalibus Romani cum Barbaris permixtum & absque discrimine conversati sunt; nec in al-

terutrius castis terroris suspicio exorta est. Diebus vero solemnis jam elapsis Barbari a Romanis sejunguntur. Porro Mauricius suppeditis Præfato ferendis Comentiolum misit, quorundamque rumor fuit, Mauricum mandasse Comentiolum, ut Romanum exercitum a tumultibus concitandis deinceps compescendum adversariis proderet. Sane is turbabat ordines, polliquam Barbari irruere, atque ita Romani in fugam versi sunt, quemadmodum & ipse Comentiolum, qui ad Driziperam salutem quaevit, sed Cives eum Urbe expulerunt. Tum Barbari Driziperam profecti in Sancti Alexandri Martyris templum incendio graffati sunt, illis prius & contemptis ejus